

În temeiul Decretului Președintelui României nr. 509/2009 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, ale art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 23 alin. (2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE S.C. RCS & RDS S.A. ȘI S.C. UPC ROMANIA S.R.L.

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 8 aprilie 2009, reclamanta S.C. RCS & RDS S.A. (denumită în continuare *RCS & RDS*), cu sediul în București, Str. Dr. Staicovici nr. 73-75, Forum 2000 Building, scara I, sector 5, a înaintat Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM), în temeiul dispozițiilor art. 5 și 6 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, o sesizare împotriva pârâtei S.C. UPC Romania S.R.L. (denumită în continuare *UPC*), cu sediul în București, Șos. Nordului nr. 62D, sector 1, prin care a solicitat ANCOM obligarea *UPC* la încheierea unui act adițional la acordul de interconectare nr. S

457/11.02.2005 (*Acordul*), care să reglementeze serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS* a apelurilor originate în rețeaua fixă a *UPC*, respectiv a terminării în rețeaua fixă a *UPC* a apelurilor originate la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS* (*Serviciul*).

De asemenea, în temeiul prevederilor art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, reclamanta a solicitat, ca măsură cu caracter provizoriu, obligarea *UPC* la furnizarea imediată a *Serviciului*.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura contencioasă.

B. Desfășurarea procedurii

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, președintele ANCOM, prin Decizia nr. 279/2009, a numit Comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *RCS & RDS* și *UPC* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- doamna Mihaela-Alexandra MEREUȚĂ, șef serviciu, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de președinte;
- doamna Aura VASILE, consilier juridic, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Florin-Adrian DRAGOMIR, șef serviciu, Serviciul Reglementări Tehnice Comunicații Electronice, Direcția Reglementare Tehnică, în calitate de membru;
- doamna Ana-Maria CIURLICĂ, șef serviciu, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, în calitate de membru.

Având în vedere solicitarea *RCS & RDS* privind dispunerea de către Autoritate de măsuri cu caracter provizoriu, părțile au fost invitate la datele de 28 aprilie 2009 și 30 aprilie 2009 la sediul central al ANCOM din București, Str. Delea Nouă nr. 2, sector 3, pentru dezbaterile măsurilor solicitate. La data de 14 mai 2009, președintele ANCOM a emis Decizia nr. 333/2009 privind soluționarea cererii *RCS & RDS* având ca obiect dispunerea de măsuri cu caracter provizoriu.

În temeiul dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-12331/15.04.2009, *Comisia* a comunicat *UPC*, în copie, sesizarea *RCS & RDS*, solicitând părții să depună răspunsul la sesizare în termen de 15 zile. La data de 29 aprilie 2009, *UPC* a depus răspunsul la sesizare, prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-15583/29.04.2009.

În cuprinsul aceleiași adrese, *UPC* a formulat o cerere reconvențională prin care a solicitat ANCOM obligarea *RCS & RDS* la furnizarea capacității necesare pentru legătura de interconectare dintre părți, respectiv numărul de fluxuri E1 necesar atât pentru gestionarea la parametri normali a volumelor curente de trafic, cât și pentru acoperirea creșterii de trafic estimate pentru următoarele 6 luni, conform previziunilor de trafic transmise reclamantei, cu implementare în două tranșe, și anume 10 fluxuri E1 în cursul lunii mai 2009 și 5 fluxuri în cursul lunii septembrie 2009. Ulterior, față de precizările cu privire la volumul actual de

trafic și la cel prognozat până la sfârșitul anului 2009, transmise de cele două părți ca urmare a solicitării *Comisiei, UPC* a estimat¹ că, pentru asigurarea unei calități corespunzătoare a serviciilor furnizate, este necesară instalarea a 10 circuite de interconectare, cu implementare în două tranșe, și anume 6 fluxuri E1 până la data de 30 iunie 2009, respectiv 4 fluxuri E1 până la data de 30 septembrie 2009.

În temeiul dispozițiilor art. 18 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, părțile au fost invitate la data de 29 mai 2009 la sediul central al ANCOM, în vederea dezbaterii litigiului pe fond. Dezbaterile din cadrul acestei întâlniri au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-20432/10.06.2009.

În vederea continuării dezbaterilor pe fond, în temeiul dispozițiilor art. 19 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, părțile au fost invitate la sediul ANCOM la datele de 19 iunie 2009 și 29 iunie 2009. Dezbaterile din cadrul acestor ședințe au fost consemnate în procesele-verbale înregistrate la ANCOM cu nr. SC-DJ-21922/24.06.2009, respectiv cu nr. SC-DJ-23521/03.07.2009.

La data de 10 august 2009, prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-26609/10.08.2009, *Comisia* a comunicat părților soluția preliminară împreună cu măsurile propuse pentru soluționarea litigiului, punându-le totodată în vedere faptul că dispun de un termen de 15 zile pentru a depune cerere de reanalizare a soluției preliminare, conform prevederilor art. 21 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 1331/2003.

La data de 11 august 2009, având în vedere complexitatea litigiului datorată solicitărilor ambelor părți, pentru o analiză temeinică a documentelor aflate la dosar, a susținerilor părților și a dispozițiilor legale aplicabile, prin Decizia președintelui ANCOM nr. 633/2009 a fost prelungit termenul de soluționare a litigiului până la data de 30 octombrie 2009.

La data de 27 august 2009, *RCS & RDS*, prin adresa nr. 17762/26.08.2009, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-27983/27.08.2009, a depus cerere de reanalizare a soluției preliminare, însă, având în vedere faptul că termenul de 15 zile a expirat la data de 26 august 2009, solicitarea sa nu a fost luată în considerare.

La data de 29 septembrie 2009, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, *Comisia* a prezentat președintelui ANCOM raportul privind soluționarea litigiului dintre *RCS & RDS* și *UPC*.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei-pârâte

În cuprinsul sesizării sale, *RCS & RDS* a arătat că, deși a solicitat *UPC* încă de la data de 6 iunie 2008, prin intermediul poștei electronice, încheierea unui act adițional la *Acord* care să reglementeze furnizarea *Serviciului*, părțile nu au reușit să finalizeze negocierile în acest scop.

¹ Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-21871/24.06.2009.

În sprijinul cererii sale, *RCS & RDS* a invocat, în esență, prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare, arătând că *UPC* are, în virtutea acestor dispoziții, obligația de a negocia cu bună-credință un acord de interconectare cu ceilalți furnizori de servicii de comunicații electronice care solicită acest lucru. În opinia *RCS & RDS*, *UPC* nu și-a respectat obligația de negociere cu bună-credință întrucât aceasta a tergiversat negocierile pe o perioadă de aproximativ un an de la data primei sale cereri de modificare a *Acordului*.

În ceea ce privește obligația *UPC* de a oferi Beneficiarilor serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în propria rețea, *RCS & RDS* a invocat prevederile art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui ANRCTI nr. 649/2008 privind desemnarea Societății Comerciale „UPC Romania” – S.R.L. ca fiind furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie și impunerea de obligații în sarcina acesteia, potrivit cărora *UPC* are obligația de a oferi Beneficiarilor cel puțin serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe în rețeaua sa.

Mai mult, *RCS & RDS* a subliniat că, potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (1) din decizia menționată, termenul maxim de negociere în vederea încheierii unui acord de interconectare este de 2 luni de la data primirii de către *UPC* a unei cereri în acest sens.

Având în vedere faptul că nici până la data sesizării ANCOM de către *RCS & RDS*, părțile nu au încheiat un act adițional la *Acord*, în opinia reclamantei-pârâte *UPC* și-a încălcat obligația de a încheia un act adițional la acordul de interconectare în termenul stabilit de prevederile art. 9 alin. (1) din Decizia președintelui ANRCTI nr. 649/2008.

De asemenea, cu privire la argumentele aduse de *UPC* potrivit cărora aceasta nu refuză semnarea unui act adițional la *Acord*, ci dorește ca mai întâi *RCS & RDS* să furnizeze capacitatea necesară pentru funcționarea în parametri normali a legăturii de interconectare, reclamanta-pârâtă a adăugat că traficul generat de terminarea în rețeaua *UPC* a apelurilor originare la puncte mobile în rețeaua sa nu va aduce imediat o congestie a legăturii de interconectare, întrucât volumul traficului va crește gradual. Prin urmare, congestia invocată de pârâta-reclamantă nu reprezintă o justificare pentru refuzul de a încheia un act adițional care să reglementeze furnizarea *Serviciului*.

Cu privire la cererea reconvențională a *UPC*, potrivit susținerilor *RCS & RDS* din cadrul primei întâlniri pe fond din data de 29 mai 2009, congestionarea legăturii este datorată volumului de trafic internațional pe care *UPC* îl termină în rețeaua *RCS & RDS*, iar, în opinia sa, traficul național ar trebui să aibă prioritate.

Mai mult, reclamanta-pârâtă a precizat că a răspuns pozitiv la solicitările *UPC* din trecut privind mărirea capacității legăturii de interconectare, singura problemă fiind reprezentată de numărul mare al circuitelor de interconectare solicitat periodic de către *UPC*.

De asemenea, în cuprinsul adresei nr. 12870/19.06.2009, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-21431/19.06.2009, reclamanta-pârâtă și-a manifestat dorința de

a separa legătura de interconectare în funcție de originea națională sau internațională a traficului.

B. Susținerile pârâtei-reclamante

În ceea ce privește sesizarea *RCS & RDS*, în cadrul primei întâlniri pe fond *UPC* a arătat că a negociat cu reclamanta-pârâtă încheierea unui act adițional la *Acord, Serviciul* fiind de altfel funcțional în perioada noiembrie 2008 – februarie 2009. *UPC* a precizat însă că a întrerupt funcționarea *Serviciului* începând cu luna februarie 2009 întrucât, până la momentul respectiv, condițiile de furnizare a acestuia nu au fost agreeate de către părți.

De asemenea, în opinia *UPC*, deși părțile s-au înțeles și asupra tarifelor pe care și le vor percepe reciproc pentru furnizarea *Serviciului*, neîncheierea până în prezent a unui act adițional la *Acord* s-a datorat congestiilor semnificative de trafic care constituie o problemă importantă pentru pârâta-reclamantă și care trebuie soluționată anterior începerii furnizării *Serviciului*. Astfel, potrivit susținerilor *UPC*, dreptului *RCS & RDS* de a solicita încheierea unui act adițional la *Acord* care să reglementeze furnizarea *Serviciului* îi corespunde obligația corelativă de a oferi capacitățile tehnice necesare pentru furnizarea acestui serviciu, și, prin urmare, *RCS & RDS* trebuie să mărească mai întâi capacitatea tehnică a legăturii de interconectare, astfel încât *UPC* să poată relua transmiterea/primirea traficului către/de la numerotația mobilă a reclamantei-pârâte fără a afecta condițiile de transmitere a traficului existent.

Mai mult, în cadrul întâlnirilor din fața ANCOM, pârâta-reclamantă s-a arătat dispusă să semneze în cel mai scurt timp un act adițional la *Acord* care să reglementeze furnizarea *Serviciului*, sub condiția suspensivă a suplimentării capacității legăturii de interconectare de către *RCS & RDS*.

În cuprinsul cererii sale reconvenționale, *UPC* a susținut că *RCS & RDS* a refuzat sistematic să furnizeze capacitatea minimă necesară pentru legătura de interconectare dintre cei doi operatori, deși *UPC* a solicitat mărirea capacității legăturii în repetate rânduri, începând cu anul 2007.

Potrivit susținerilor și documentelor depuse de către pârâta-reclamantă, nefurnizarea capacității necesare pentru legătura de interconectare de către *RCS & RDS* a avut drept consecință congestii și pierderi importante de trafic, *UPC* subliniind că nu refuză terminarea în propria rețea a traficului originat la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS*, atâta timp cât aceasta pune la dispoziția *UPC* capacitatea necesară funcționării normale a legăturii de interconectare, cele două probleme fiind, în opinia acesteia, strâns legate.

Față de susținerile reclamantei privind diferențierea traficului în funcție de originea sa, pârâta-reclamantă a precizat că nu este necesară o diferențiere a traficului în funcție de originea sa, internațională sau națională, întrucât nici deciziile de reglementare, nici practica Autorității în materia soluționării litigiilor nu disting în funcție de originea traficului, ci, mai mult, furnizorii au obligația de a termina apelurile în propria rețea indiferent de locul de originare a acestora.

III. Opinia Comisiei

A. Competența ANCOM

Potrivit dispozițiilor art. 3 lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, una dintre funcțiile ANCOM este cea de „*organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii*”, iar, potrivit dispozițiilor art. 36 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, „*Art. 36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice ori ale regulamentelor comunitare din domeniul comunicațiilor electronice sau impuse de către ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, partea interesată poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului sau poate introduce o cerere de chemare în judecată la instanța competentă. ANCOM soluționează litigiul în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.*

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANCOM, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (7).”

Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANCOM are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice, persoanele interesate având posibilitatea de a se adresa ANCOM pentru soluționarea acestor litigii.

În cauza de față, în temeiul dispozițiilor art. 5 și 6 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, *RCS & RDS* a solicitat obligarea *UPC* la încheierea unui act adițional la acordul de interconectare nr. S 457/11.02.2005, care să reglementeze serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS* a apelurilor originare în rețeaua fixă a *UPC*, respectiv a terminării în rețeaua fixă a *UPC* a apelurilor originare la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS*.

De asemenea, cererea reconvențională a *UPC* are ca obiect obligarea *RCS & RDS* la furnizarea capacității necesare pentru legătura de interconectare, respectiv numărul de fluxuri E1 necesar atât pentru gestionarea la parametri normali a volumelor curente de trafic, cât și pentru acoperirea creșterii de trafic estimate pentru următoarele 6 luni, conform previziunilor de trafic transmise reclamantei-pârâte.

Prin urmare, având în vedere că argumentele aduse atât de *RCS & RDS* în sprijinul sesizării sale, cât și de *UPC* în sprijinul cererii sale reconvenționale, privesc încălcarea de către pârâta-reclamantă, respectiv reclamanta-pârâtă, a unor

obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, rezultă că ANCOM este competentă să soluționeze litigiul dintre *RCS & RDS* și *UPC*.

B. Fondul

Având în vedere cele de mai sus, *Comisia* urmează a se pronunța asupra solicitărilor reclamantei pe baza susținerilor scrise și orale ale celor două părți, documentelor depuse la dosar și legislației aplicabile în domeniul comunicațiilor electronice.

B. I. Cererea *RCS & RDS* privind obligarea *UPC* la încheierea unui act adițional la *Acord*, care să reglementeze serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS* a apelurilor originate în rețeaua de telefonie fixă a *UPC*, respectiv a terminării în rețeaua de telefonie fixă a *UPC* a apelurilor originate la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS*

În scopul soluționării cererii reclamantei-pârâte, *Comisia* a avut în vedere obligațiile ce incumbă *UPC* în virtutea legislației din domeniul comunicațiilor electronice în ceea ce privește:

a) serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe în rețeaua *UPC*;

b) serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS*.

a) Serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe în rețeaua *UPC*

În ceea ce privește serviciul de interconectare în vederea terminării în rețeaua fixă a *UPC* a apelurilor originate la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS*, potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui ANRCTI nr. 649/2008 privind desemnarea Societății Comerciale „UPC Romania” – S.R.L. ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie și impunerea de obligații în sarcina acesteia, *UPC* are obligația de a oferi Beneficiarilor cel puțin serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe, în condițiile stabilite de această decizie.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) din decizia menționată, termenul maxim de negociere pentru încheierea unui acord de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe în rețeaua sa, pe care *UPC* are obligația legală de a-l respecta, este de 2 luni de la data primirii de către *UPC* a unei cereri în acest sens. Or, astfel cum am arătat mai sus, prima cerere a *RCS & RDS* în vederea încheierii unui act adițional la *Acord* a fost transmisă *UPC* prin poștă electronică la data de 6 martie 2008 și reiterată în scris la data de 26 februarie 2009, ca urmare a faptului că părțile nu au reușit să finalizeze negocierile prin încheierea unui act adițional. Având în vedere că, pentru cererile vizând încheierea

unui acord de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe primite de *UPC* anterior intrării în vigoare a deciziei, termenul maxim de negociere stabilit de prevederile deciziei începe să curgă de la data comunicării acesteia, respectiv de la data de 1 septembrie 2008, în cazul de față, în ceea ce privește cererea *RCS & RDS*, acest termen a expirat la data de 1 noiembrie 2008. Cu toate că, astfel cum rezultă și din susținerile părților din cadrul întâlnirii ce a avut loc la sediul ANCOM la data de 29 mai 2009², toate testele de interoperabilitate au fost efectuate cu succes, iar *Serviciul* a funcționat în perioada noiembrie 2008 – februarie 2009, nici până la data redactării prezentei decizii părțile nu au încheiat un act adițional la *Acord* care să reglementeze condițiile de furnizare a *Serviciului*. Așadar, la data sesizării ANCOM, termenul de 2 luni era deja depășit.

Mai mult, conform prevederilor art. 7 alin. (5) din Decizia președintelui ANRCTI nr. 649/2008, *UPC* are obligația de a asigura interconectarea rețelei publice de telefonie pe care o operează, în vederea terminării apelurilor la puncte fixe, în măsura în care solicitările sunt rezonabile și fezabile din punct de vedere tehnic.

Fezabilitatea din punct de vedere tehnic a solicitării *RCS & RDS* este demonstrată inclusiv de faptul că *Serviciul* a funcționat în perioada noiembrie 2008 – februarie 2009, conform susținerilor părților. De altfel, solicitarea formulată de *RCS & RDS* reprezintă o solicitare firească de extindere a sferei serviciilor cuprinse în *Acord*, ca urmare a demarării furnizării serviciului de telefonie mobilă destinat publicului.

De asemenea, din documentele depuse la dosar și din susținerile părților, *Comisia* nu a identificat elemente care să indice condiții nerezonabile solicitate de *RCS & RDS* în legătură cu furnizarea serviciului de interconectare în vederea terminării la puncte fixe în rețeaua *UPC* a apelurilor originare la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS*. Astfel, prin cererea sa, *RCS & RDS* nu a solicitat implementarea unor modificări asupra arhitecturii de interconectare, a condițiilor de furnizare sau a tarifelor, ci exclusiv includerea în cuprinsul *Acordului* a gamei de numerotație mobilă în vederea efectuării apelurilor de la și către abonații rețelei sale mobile.

Așadar, *Comisia* consideră că solicitarea *RCS & RDS* este rezonabilă și fezabilă din punct de vedere tehnic, astfel încât *UPC* are obligația de a-i oferi reclamantei-pârâte serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe în rețeaua sa, prevăzută de dispozițiile art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui ANRCTI nr. 649/2008.

Ținând cont și de faptul că, nici în urma dezbaterilor ce au avut loc în cadrul litigiului, părțile nu au reușit să încheie un act adițional la *Acord* care să reglementeze cel puțin serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte fixe în rețeaua *UPC* a apelurilor originare la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS*, cu toate că niciuna din părți nu a indicat alte divergențe de opinie pe această temă, *Comisia* apreciază că un termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării deciziei de soluționare pe fond a litigiului este suficient pentru încheierea unui act adițional la *Acord*, care să reglementeze cel puțin acest serviciu. De asemenea,

² Susțineri consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-20432/10.06.2009.

implementarea prevederilor actului adițional trebuie să aibă loc în termen de 5 zile lucrătoare de la data încheierii acestuia.

b) Serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS*

În cadrul relației de interconectare dintre cele două părți, serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS* îi corespunde serviciul de interconectare în vederea originării apelurilor la puncte fixe în rețeaua *UPC*. *Comisia* subliniază faptul că nici legislația primară din domeniul comunicațiilor electronice, și nici cea secundară, nu impun în sarcina *UPC* obligația de a furniza acest serviciu, dispozițiile aplicabile în cadrul prezentului litigiu fiind cele ale art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora, pentru a se asigura furnizarea și interoperabilitatea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului, orice operator al unei rețele publice de comunicații electronice, are obligația, la cererea unui terț autorizat în condițiile legii, de a negocia un acord de interconectare cu solicitantul în cauză.

Prin urmare, în acest caz, singura obligație care îi incumbă părții reclamante este obligația generală de a negocia cu bună-credință în vederea încheierii unui act adițional la acordul de interconectare care să prevadă furnizarea acestui serviciu.

Așa cum a arătat Autoritatea și cu alte ocazii, un furnizor care nu reușește să asigure conectivitatea între utilizatorii săi și cei ai altor furnizori poate pierde clienți și, în consecință, va fi mai puțin competitiv. Așadar, în vederea asigurării conectivității și furnizării unor servicii complete abonaților proprii, interconectarea rețelelor apare ca o necesitate și din punctul de vedere al furnizorilor, nu numai ca un beneficiu al utilizatorilor finali.

În ceea ce privește obligația de negociere, în acord cu practica jurisprudențială a Autorității, *Comisia* arată că respectarea acestei obligații presupune, pentru furnizorii cărora le incumbă, un comportament din care să rezulte voința lor neechivocă în ceea ce privește inițierea și desfășurarea de tratative cu privire la încheierea unui acord de interconectare sau modificarea ori completarea acestuia, după caz. Tergiversarea negocierilor sau refuzul nejustificat de a încheia un acord nu pot fi considerate că reprezintă executarea obligației de negociere, fiind necesar ca negocierea clauzelor acordului să se realizeze cu bună-credință.

În cazul de față, din documentele depuse la dosar și din susținerile părților, și având în vedere și faptul că, din punct de vedere tehnic, furnizarea *Serviciului* poate începe oricând, rezultă că negocierile dintre părți sunt într-un stadiu avansat, singurul aspect rămas în divergență constituindu-l încheierea propriu-zisă a actului adițional la *Acord*.

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că, în perioada noiembrie 2008 – februarie 2009, serviciul de interconectare în vederea originării la puncte fixe în rețeaua *UPC* a apelurilor terminate la puncte mobile în

rețeaua *RCS & RDS* a fost funcțional, singurul aspect rămas în divergența părților constituindu-l încheierea actului adițional la *Acord* care să reglementeze acest serviciu, *Comisia* a constatat că nu rezultă o încălcare de către *UPC* a obligației legale de negociere în ceea ce privește serviciul de interconectare în vederea originării la puncte fixe a apelurilor în rețeaua sa și, respectiv, terminării acestora la puncte mobile în rețeaua reclamantei-pârâte.

B. II. Cererea reconvențională a *UPC* privind obligarea *RCS & RDS* la furnizarea capacității necesare pentru legătura de interconectare, respectiv numărul necesar de fluxuri E1

În sprijinul cererii sale, *UPC* a depus la dosarul cauzei documente³ din care rezultă congestia, pe anumite intervale de timp, a legăturii de interconectare dintre cele două părți, precum și necesitățile de mărire a capacității legăturii de interconectare exprimate în număr de fluxuri E1. În cadrul întâlnirilor ce au avut loc la sediul ANCOM, pârâta-reclamantă a arătat că circuitele de interconectare existente sunt congestionate, fapt ce cauzează pierderi de trafic și o calitate slabă a serviciilor oferite utilizatorilor finali.

În scopul soluționării cererii reconvenționale a *UPC*, *Comisia* a avut în vedere în primul rând obligațiile ce sunt impuse părților de legislația din domeniul comunicațiilor electronice cu privire la furnizarea capacității necesare pentru legătura de interconectare și va stabili apoi o procedură de suplimentare a capacității legăturii de interconectare, corelată cu nivelul traficului dintre cele două rețele, atât cel real, cât și cel previzionat pentru următoarele 6 luni.

În ceea ce privește solicitarea *RCS & RDS* privind separarea legăturii de interconectare în funcție de originea națională sau internațională a traficului transmis, *Comisia* subliniază că prima solicitare a *RCS & RDS* în acest sens a fost adresată *UPC* abia în cadrul negocierilor purtate de părți după primul termen pe fond și ANCOM la data de 27 august 2009, după finalizarea dezbaterilor, în cuprinsul cererii *RCS & RDS* de reanalizare a soluției preliminare. O asemenea solicitare reprezintă o cerere de modificare substanțială a structurii relației de interconectare dintre cele două părți, o eventuală pronunțare a *Comisiei* cu privire la acest aspect necesitând evidențierea a acestuia ca un capăt de cerere distinct în sesizarea înaintată de operator. Prin urmare, având în vedere faptul că *RCS & RDS* nu și-a completat sau modificat sesizarea conform prevederilor art. 132 din Codul de procedură civilă, cererea *RCS & RDS* privind separarea legăturii de interconectare în funcție de originea națională sau internațională a traficului transmis este tardivă, *Comisia* neputându-se astfel pronunța asupra acesteia.

În ceea ce privește obligația *RCS & RDS* de a furniza capacitatea necesară pentru exploatarea în condiții normale a legăturii de interconectare, aplicabile în speță sunt prevederile art. 7 alin. (6) din Decizia președintelui ANRCTI nr. 643/2008 privind desemnarea Societății Comerciale „*RCS & RDS*” – S.A. ca fiind furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie și impunerea de obligații în sarcina

³ Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-15583/29.04.2009;

acesteia, precum și prevederile art. 6 alin. (5) din Decizia președintelui ANCOM nr. 297/2009 privind desemnarea Societății Comerciale „RCS & RDS” – S.A ca fiind furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte mobile în propria rețea publică de telefonie și impunerea de obligații în sarcina acesteia, potrivit cărora *RCS & RDS* are obligația de a oferi Beneficiarilor accesul, la tarife care să nu fie excesive, la toate serviciile necesare pentru ca aceștia să poată exploata **în condiții normale** interconectarea cu rețeaua sa publică de telefonie în vederea terminării la puncte fixe și mobile a apelurilor originare în rețelele Beneficiarilor. Așadar, *RCS & RDS* are obligația de a oferi Beneficiarilor, inclusiv din punct de vedere tehnic, posibilitatea de a exploata în condiții normale legătura de interconectare cu rețeaua sa publică de telefonie fixă și mobilă, astfel încât serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua *RCS & RDS* să funcționeze la parametri normali de calitate.

În ceea ce privește semnificația noțiunii de „*exploatare în condiții normale a interconectării*”, *Comisia* a analizat prevederile *Acordului*, pentru a stabili dacă acestea stabilesc un nivel minim de calitate pe care fiecare furnizor trebuie să îl asigure cocontractantului. Conform prevederilor art. 7.2. din *Acord*, fiecare parte este obligată să se conformeze, în ceea ce privește calitatea serviciilor pe care le furnizează celeilalte părți, reglementărilor legale aplicabile, sau, în lipsa acestora, recomandărilor ITU referitoare la calitatea serviciilor.

Având în vedere faptul că nu există prevederi legale care să reglementeze nivelul de calitate al serviciilor oferite de către părțile unui acord de interconectare, *Comisia* a avut în vedere recomandările ITU-T relevante.

De asemenea, având în vedere lipsa unor prevederi speciale în cadrul *Acordului* dintre părți, prin noțiunea de „*exploatare în condiții normale a interconectării*” se va înțelege absența situațiilor de congestie persistentă, repetată, a legăturii de interconectare dintre rețelele părților.

Așadar, *RCS & RDS* va fi obligată să ofere *UPC* un număr suficient de fluxuri E1 aferente legăturii de interconectare astfel încât, pe baza calculelor de dimensionare a acesteia în funcție de traficul actual, respectiv de creșterea de trafic previzionată de cei doi operatori, să fie evitate situațiile de congestie pe ansamblul capacității totale a legăturii de interconectare dintre cele două rețele.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 11 alin. (4) din Decizia președintelui ANCOM nr. 297/2009, „*Termenul pentru livrarea unei capacități suplimentare a legăturii de interconectare este de cel mult 25 de zile lucrătoare de la data primirii de către Operator a unei cereri în acest sens.*” Având în vedere faptul că decizia sus-menționată a intrat în vigoare la data de 23 aprilie 2009 și că, pentru cererile de suplimentare a capacității legăturii de interconectare primite înainte de această dată, termenul de 25 de zile lucrătoare se calculează de la data intrării în vigoare a deciziei, rezultă că acesta a expirat la data de 29 mai 2009, iar din documentele depuse de reclamanta-pârâtă la dosar, precum și din susținerile părților din cadrul dezbaterilor, nu reiese că *RCS & RDS* ar fi dat curs solicitărilor *UPC* în termenul stabilit de prevederile sus-menționate.

În ceea ce privește necesitatea instalării de către *RCS & RDS* a unor fluxuri noi, din documentele depuse la dosar de pârâta-reclamantă rezultă că, începând cu luna septembrie 2007, aceasta a solicitat periodic *RCS & RDS* mărirea capacității legăturii de interconectare cu un anumit număr de fluxuri, reclamanta-

pârâtă furnizându-i însă un număr mult mai mic de fluxuri, care în opinia *UPC* sunt insuficiente, având în vedere congestiile importante și pierderile de trafic, concretizate în imposibilitatea utilizatorilor finali ai ambilor operatori de a beneficia de servicii de telefonie pe anumite perioade de timp.

În replică, reclamanta-pârâtă a susținut, în cadrul întâlnirii din data de 29 mai 2009, că necesară ar fi nu instalarea unor fluxuri noi, ci prioritizarea traficului, întrucât încărcarea fluxurilor deja instalate se datorează traficului provenit din rețele internaționale, tranzitat de *UPC* și terminat în rețeaua *RCS & RDS*, trafic care nu este reglementat în mod expres de părți prin *Acord*, dar a cărui terminare a fost acceptată în mod tacit de acestea.

Comisia subliniază că, potrivit legislației secundare din domeniul comunicațiilor electronice⁴, furnizorii sunt obligați să termine trafic în propria rețea indiferent de originea acestuia, națională sau internațională. Prin urmare, nu se impune o prioritizare a traficului național față de cel internațional, ci o analiză a gradului actual de încărcare a legăturii de interconectare, față de nivelul maxim de încărcare a acestora așa cum a fost stabilit de părți prin contract, și determinarea, dacă este cazul, a numărului de fluxuri pe care *RCS & RDS* va fi obligată să le instaleze.

În ceea ce privește întinderea analizei sale, așa cum am arătat mai sus, *Comisia* a luat în considerare și volumul de trafic provenit din rețele internaționale și terminat în rețelele celor două părți în temeiul acordului tacit de voință, întrucât în acest caz existența unui înscris este necesară doar *ad probationem* și nu *ad validitatem*.

De altfel, având în vedere dificultățile legate de probă, precum și în vederea eliminării unor posibile divergențe cu privire la condițiile concrete de furnizare a serviciilor de terminare prestate de părți, *Comisia* recomandă părților încheierea actelor adiționale necesare care să reglementeze pentru viitor aceste condiții.

Astfel, în ceea ce privește gradul de încărcare a legăturii de interconectare, având în vedere cererea reconvențională a *UPC*, ultimele adrese ale părților referitoare la procedura pe care o aplică, trimise ca urmare a solicitării Comisiei, divergența părților cu privire la numărul necesar de fluxuri E1 pentru funcționarea în condiții normale a legăturii de interconectare, precum și documentele depuse de către pârâta-reclamantă la dosar din care reiese intrarea în congestie a acesteia, cu precădere în intervalul orar 19 – 21, *Comisia* stabilește în cele ce urmează o procedură de dimensionare a necesarului de capacitate de interconectare dintre rețelele *RCS & RDS* și *UPC*, astfel:

I. Identificarea datelor primare

Prin observarea traficului real, transmis în ambele sensuri, se vor calcula următorii parametri:

- a) Traficul mediu în ora de trafic maxim (TBH_{mediu}) în Erlang (minute/60);

⁴ Potrivit prevederilor Anexei la Decizia președintelui ANC nr. 167/2009 privind identificarea piețelor relevante ale serviciilor de terminare a apelurilor la puncte mobile, cât și ale Anexei la Decizia președintelui ANRCTI nr. 585/2008 privind identificarea piețelor relevante ale serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe, piețele relevante identificate cuprind serviciul de terminare a apelurilor la puncte mobile, respectiv la puncte fixe, în fiecare rețea publică de telefonie, [...] indiferent de [...] originea națională sau internațională a apelurilor.

- b) Traficul previzionat în ora de trafic maxim (TBH_{prev}) în Erlang (minute/60);
- c) Numărul mediu de apeluri, altele decât cele nefinalizate din cauză de congestie, în ora de trafic maxim (CBH_{mediu});
- d) Procentajul mediu al apelurilor nefinalizate din total apeluri în ora de trafic maxim și care au drept cauză congestia legăturii de interconectare ($UCBH_{mediu}$).

Parametrii enunțați mai sus vor fi calculați cu respectarea procedurii următoare:

1. Timp de 10 zile lucrătoare consecutive, 24 de ore, se efectuează citiri orare de trafic pe legătura de interconectare dintre cei doi operatori; pentru fluxurile de interconectare bidirecționale cu proceduri de alocare a resurselor simetrice, citirile vizează traficul trimis de ambele părți;
2. Pe baza citirilor orare de trafic se identifică ora de trafic maxim (BH) aferentă fiecărei zile;
3. Valorile medii (TBH_{mediu} , CBH_{mediu} , $UCBH_{mediu}$) se calculează utilizând formula mediei aritmetice;
4. TBH_{prev} va fi calculat pe baza TBH_{mediu} ponderat cu procentul de creștere previzionat (trafic previzionat minus trafic actual, totul împărțit la trafic actual).

II. Necesarul de fluxuri E1

1. Pentru calculul necesarului de fluxuri E1 aferent traficului actual se va folosi formula de calcul ErlangB

$$B = \frac{\frac{A^N}{N!}}{\sum_{i=0}^N \frac{A^i}{i!}}$$

B – rata de blocare (gradul de serviciu),
 A – volumul de trafic (în Erlang),
 N – numărul de circuite de voce,

cu următorii parametri:

a) traficul oferit în ora de trafic maxim (A) va fi calculat după formula:

$A = [TBH_{mediu} + (TBH_{mediu} / CBH_{mediu}) \times UCBH_{mediu}] / g$, astfel încât să includă și volumul de trafic aflat la momentul de față în congestie;
 „g” reprezintă gradul procentual de încărcare, în minute, a legăturii de interconectare și se alocă astfel:

- pentru o legătură de interconectare compusă din fluxuri bidirecționale cu capacitate cuprinsă între 10 și 20 x E1 inclusiv, „g” va fi de 85% în ora de trafic maxim;
- pentru o legătură de interconectare compusă din fluxuri bidirecționale cu capacitate de peste 20 x E1, „g” va fi de 90% în ora de trafic maxim;

b) rata maximă de blocare (B) considerată va fi de 1% (P.01).

Cunoscând cele două variabile, din formulă se determină numărul de circuite de voce necesare pentru transportul traficului actual (N_1). Pentru calculul numărului de fluxuri E1 corespunzătoare, rezultatul se divide cu 30, cu rotunjire în plus. Dacă în urma finalizării calculelor se constată că necesarul de fluxuri E1 rezultat depășește pragul de 20 de fluxuri, se reface calculul cu „g” de 90%.

Pentru calculul necesarului de fluxuri E1 aferent traficului previzionat se utilizează, de asemenea, formula de calcul ErlangB cu următorii parametri:

- a) traficul oferit în ora de trafic maxim (A) va fi egal cu TBH_{prev} , ponderat cu un grad procentual de încărcare „g”, în minute, a legăturii de interconectare, ales după regula enunțată anterior [pct.II.1.a)];
- b) rata maximă de blocare (B) considerată se păstrează la valoarea de 1% (P.01).

Cunoscând cele două variabile din formulă, se determină numărul de circuite de voce necesare pentru transportul traficului previzionat (N_2). Pentru calculul numărului de fluxuri E1 corespunzătoare, rezultatul se divide cu 30, cu rotunjire în plus.

III. Condiții de implementare

Implementarea procedurii va începe în ziua lucrătoare următoare comunicării de către ANCOM a deciziei de soluționare a litigiului.

Măsurătorile de trafic și calculele necesare vor fi efectuate de către reprezentanții *UPC*. *UPC* va comunica *ANCOM* și *RCS & RDS* toate valorile parametrilor menționați în procedura enunțată, inclusiv pe cea obținută pentru parametrii N_1 și N_2 , în termen de 12 zile lucrătoare de la data începerii măsurătorilor. În măsura în care *RCS & RDS* are obiecții cu privire la rezultatele măsurătorilor de trafic și/sau calculelor, acestea vor fi comunicate în scris, motivat, *ANCOM* și *UPC*, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea rezultatelor.

În termen de 5 zile lucrătoare de la primirea unor eventuale obiecții, cu consultarea celeilalte părți, *ANCOM* va stabili valorile țintă, N_1 și N_2 , aferente necesarului de capacitate dintre cele două părți.

În cazul în care valoarea parametrului N_1 este mai mare decât numărul de fluxuri E1 instalate, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data expirării perioadei de depunere de obiecții sau de la data pronunțării *ANCOM* cu privire la valorile țintă N_1 și N_2 , după caz, *RCS & RDS* va instala și pune în funcțiune diferența de fluxuri E1 rezultată.

Numărul de fluxuri E1 necesar a fi instalate pentru traficul suplimentar previzionat, parametrul N_2 calculat, urmează să fie date în funcțiune pe măsură ce devine necesară suplimentarea capacității instalate, dar nu mai târziu de 25 de zile

lucrătoare de la semnalarea depășirii gradului de încărcare aferent capacității instalate prin efectuarea calculului de la pct.II.1. din procedură.

**FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE
AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE
ÎN COMUNICAȚII DECIDE:**

1. Admiterea în parte a cererii *RCS & RDS* și obligarea *UPC* să furnizeze serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte fixe în rețeaua *UPC* a apelurilor originare la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS*, astfel încât să se asigure respectarea obligațiilor și condițiilor impuse prin Decizia președintelui ANRCTI nr. 649/2008 privind desemnarea Societății Comerciale „UPC Romania” – S.R.L. ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie și impunerea de obligații în sarcina acesteia, cu respectarea următoarelor termene:

- încheierea unui act adițional la acordul de interconectare existent între părți care să reglementeze serviciul menționat în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării prezentei decizii;
- implementarea actului adițional în termen de 5 zile lucrătoare de la data încheierii acestuia.

2. Admiterea în parte a cererii reconvenționale a *UPC* și obligarea *RCS & RDS* să furnizeze capacitatea necesară pentru legătura de interconectare, respectiv numărul necesar de fluxuri E1, cu respectarea procedurii și a termenelor stabilite la pct. B.II. din prezenta decizie.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

**PREȘEDINTE,
Marius Cătălin MARINESCU**

București, 1 octombrie 2009
Nr. 795